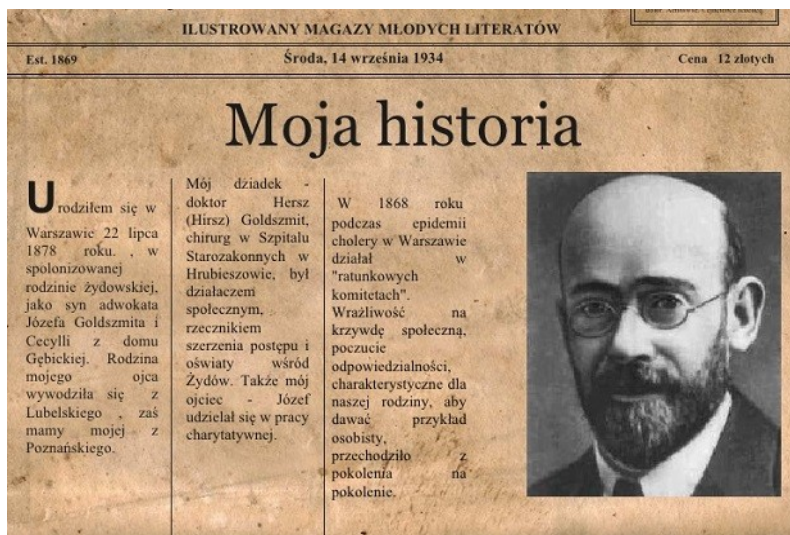

Janusz Korczak -arcyciekawa twarz naszego patrona

Janusz Korczak, a właściwie Henryk Goldszmit
ur.1879r. lub 1879r. zm. w 1942 w Treblince

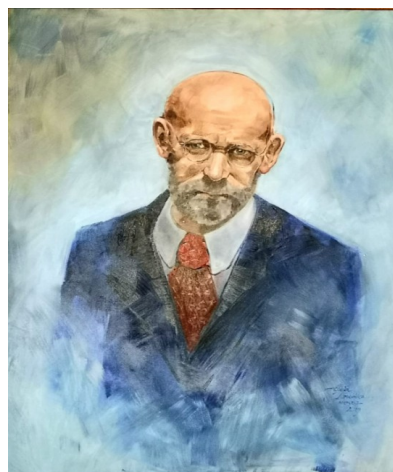
pisarz, pedagog, lekarza, publicysta, działacz społeczny,
orędownik praw dziecka, ofiara Holocaustu,
pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.

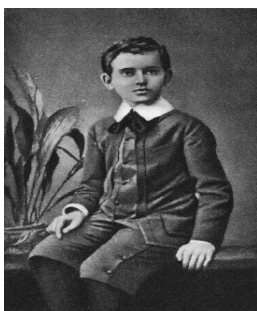
Naszemu patronowi zadaliśmy pytania, na które w kolejnych odsłonach „Twarzy Korczaka 2021” będą odpowiadali nasi licealiści i nasze licealistki.

1. Gdzie możemy Pana zobaczyć?

Opiekuję się liceum od 06 czerwca 1998 roku, kiedy „Szóstce”- ówczesnemu liceum nadano patrona- Janusza Korczaka. Oglądacie mój portret, kiedy wchodzicie do budynku liceum. Mój portret został namalowany przez nauczycielkę mgr Alicję Taracińską- Świercz.

2. Kiedy narodziła się Pana pasja pracy z człowiekiem – dzieckiem ?

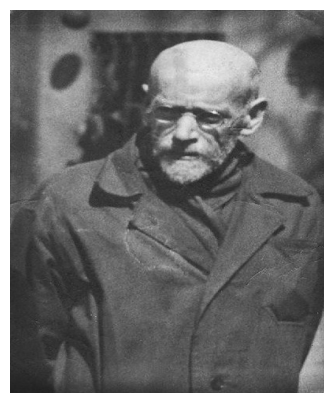

Uczęszczałem do szkół, w których panowała żelazna dyscyplina, wielokrotnie widziałem akty przemocy nauczycieli wobec dzieci, tzw. "czarna pedagogika": drwiny, wyzwiska, bicie linijką po rękach... - bardzo mnie to „bolało”.

Byłem wrażliwym chłopcem, który postanowił, że stworzy nowoczesną pedagogikę opartą na poszanowaniu praw dzieci do nietykalności fizycznej i psychicznej. Bez przemocy, bez kar cielesnych i znęcania się nad uczniami. Moje postulaty niestety długo po mojej śmierci znalazły się w Konwencji o Prawach Dziecka z 1989 roku.

3. Kto stał za Pana pasją?

Czytałem mnóstwo książek i to w kilku językach: po rosyjsku, po niemiecku, francusku. Były to dzieła sławnych pedagogów, lekarzy, naukowców, filozofów. Moim autorytetem był lekarz, humanista i myśliciel – Albert Schweitzer, który poświęcił się służbie ubogim ludziom. Byłem już lekarzem i literatem, ale brakowało mi realizacji marzenia życia- założyłem Dom Sierot i Nasz Dom i tak zaczęła się moja pasja- opieka nad setkami maluchów.

4. Jakie Pan czerpał korzyści , z tego , co Pan robił?

Jako pedagog zdawałem sobie sprawę, że zreformować świat, to znaczy zreformować wychowanie. Bez reszty poświęciłem się dla dobra działalności wychowawczej. Niczego w zamian nie oczekiwałem. Zrezygnowałem z założenia szczęścia osobistego domu, rodziny, miłości. Z Maryną Falską wspólnie prowadziłem sierociniec Nasz Dom. Bezgranicznie oddałem się służbie dzieciom. Tak naprawdę jedyną korzyścią jaką miałem to poczucie szczęścia, kiedy widziałem uśmiechnięte twarze moich wychowanków.

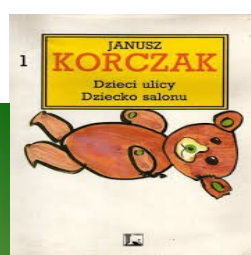
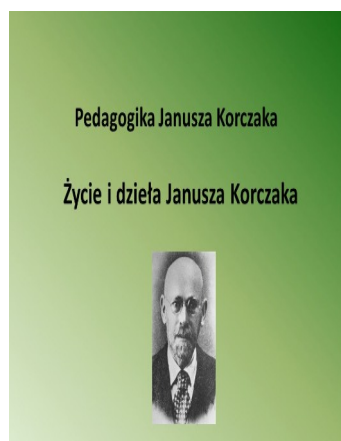
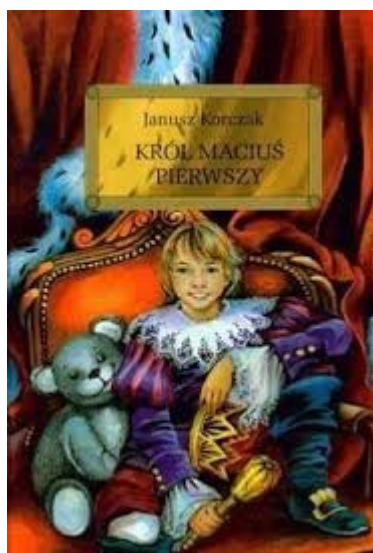

5. Do jakiego „najdalszego miejsca” zabrał Pan swoją pasję?

Moja pasja – służenie dziecku dotarła do wielu ludzi. Moje poglądy można przeczytać w wielu książkach i w tłumaczeniach w wielu językach: „Kajtuś Czarodziej”, „Król Maciuś Pierwszy”, „Kiedy znów będę mały”, „Jak kochać dziecko?”, „Prawo dziecka do szacunku”, „Pamiętnik z getta” ...

Moja pedagogika jest kontynuowana przez nauczycieli w VI LO im. J. Korczaka.

Dziś w wielu krajach całego świata istnieje kilkadziesiąt Stowarzyszeń im. Janusza Korczaka, których zadaniem jest popularyzacja mojej pedagogiki.

6. Czy może Pan przytoczyć anegdotę związaną z Pana pasją?

Zakładałem się z moimi wychowankami. Wierzyłem, że wychowawcy mogą pomóc swoim uczniom z nałogami czy wadami. Wychowawcy mieli być świadkami i doradcami w zmianie postępowania uczniów. Pamiętam, że założyłem się ze swoim dziesięcioletnim wychowankiem o dziwną rzecz, mianowicie chłopak bił się z rówieśnikami codziennie – co było dla nich bardzo uciążliwe. Wiedziałem, że nie będzie chciał zrezygnować z tej agresywnej rozrywki, zatem by to ukrócić zaproponowałem mu zakład, że będzie się bił - ale tylko raz w tygodniu. Zakład wygrałem ...

Dziękujemy za wywiad. Jesteśmy dumni, że mamy takiego ciekawego i wspaniałego patrona.